oma rahvusliku kooli heaks ainult sadadesse markadesse. Eesti seltskonna vabatahtlik toetus oma rahvusest koolidele ulatub ainult kümnendikkudesse markadesse, mis on seletatav sellega, et Eesti iseseisvusest saadik täidavad eesti kui enamusrahvuse ülesandeid riik ja kogukond kui suuremad seltskondlikud koondised. Pealegi on kogukondlikele omavalitsustele avalikkude algkoolide seadusega kohuseks tehtud sunduslikult toetada neid kehvemaid õpilasi, kes ise muidu avalikku koolikohustust ei suudaks täita. Summad, mida linn ja riik selleks otstarbeks viimaseil aastail välja on andnud, ulatuvad Tartu kohta üle miljoni. Nõnda näit. andis linn ja riik toetusena kehvematele õpilastele 1923. a. 1 204 688 mk. 75 p., mis jagatud 892 toetust saanud õpilasega annab keskmiselt 1350 mk. 53 p. õpilase kohta. Peale selle on keskkoolides õpperahast vabastatud olnud 896 õpilast 1 738 505 mk. suuruses.

Kui siia juurde arvata veel need toetussummad, mida linn on kohustatud andma mitmesuguseile hariduslikele seltsidele ja asutistele, nagu teater, muuseum, rahvaülikool, avalik rahvaraamatukogu jne., siis saame alles õige kujutluse neist suurist kohustusist ja ohvreist, mida praegune põlv meie linna ja rahva parima ning õnnelikuma tuleviku nimel peab kandma, et tõsta meie rahva hariduslikku tasapinda teiste kultuurrahvaste vastava tasapinnani.

Tartu, lk. 649